

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupen X
bytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2023, č. j. MPSV-2023/62360-917

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Liberci (dále jen „úřad práce“) ze dne 21. 11. 2022, č. j. 112220/2022/LIB. Tímto

prvostupňovým rozhodnutím úřad práce zamítl návrh na změnu výše příspěvku na péči od února 2022 a rozhodl příspěvek na péči poskytovat ve výši 4 400 Kč měsíčně.

2. Žalobce v žalobě namítal, že v průběhu řízení bylo důkazně doloženo, že splňuje částečně pouze dvě z deseti vymezených základních životních potřeb pro účely stanovení stupně závislosti, a to oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby. V ostatních základních životních potřebách je plně odkázán na pomoc třetí osoby, což potvrzují zprávy odborných lékařů z oboru psychiatrie, neurologie a oftalmologie. Žalovaný dle žalobce zcela pominul zjevný nesoulad mezi závěry odborných lékařů a závěry posudků posudkových komisí, jakož i zjevné rozpory v závěrech uvedených v samotných posudcích posudkových komisí. Aktuální zdravotní stav žalobce navíc nebyl posudkovými lékaři nijak podrobněji přezkoumán. Žalobce nebyl k žádné prohlídce či prošetření zdravotního stavu přizván, i když posudkoví lékaři byli informováni o tom, že účast žalobce na takovém vyšetření je možná. Posuzující lékaři si dle žalobce nemohli učinit odpovídající představu o zdravotním postižení žalobce ani jeho schopnostech zvládat základní životní potřeby, zvláště za situace, kdy byl posudkovou komisí fyzicky vyšetřen naposledy 3. 8. 2004. Je rovněž zarážející, že ač měli posudkoví lékaři k dispozici stejné zprávy a informace od odborných lékařů, dospěli k jiným zjištěním ohledně schopnosti žalobce zvládat základní životní potřeby. Ze strany správního orgánu ani posudkové komise není také nikde zohledněno, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má negativní prognózu, ač tomu plně nasvědčují odborné lékařské nálezy. Žalobce uzavřel, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci, v důsledku čehož vydal nesprávné, čistě formální rozhodnutí. Tímto postupem porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a neoprávněně zasáhl do žalobcova práva na spravedlivý proces. Žalobce rovněž namítal, že žalovaný postupoval v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, důkazy nehodnotil v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Z uvedených důvodů navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 16. 12. 2022, ve kterém posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) došla k závěru, že žalobce s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyžaduje mimořádnou péči v pěti základních životních potřebách, a to mobilitě, tělesné hygieně, péči o zdraví, osobních aktivitách a péči o domácnost. Dle posudku posudkové komise byla u žalobce prokázána tíže zdravotního postižení ve shodě se skutečnostmi zjištěnými při sociálním šetření dne 20. 4. 2022. Postižení fyzických schopností s odkázaností na pohyb na invalidním vozíku, postižení duševních schopností s dopadem na sociální fungování a postižení zraku odůvodňují nutnou dopomoc odpovídající nadále středně těžké závislosti. Žalovaný zopakoval závěry obsažené v napadeném rozhodnutí. K námitce, že posudkový lékař žalobce sám nevyšetřil, žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-84, a zdůraznil, že tato skutečnost sama o sobě neznamena, že posudek vycházel z nedostatečných podkladů, a správní rozhodnutí na posudku založené je proto vadné a vydané na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud ověřil tyto pro danou věc rozhodné skutečnosti:

5. Dne 23. 2. 2022 žalobce podal návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Úřad práce rozhodnutím ze dne 26. 7. 2022, č. j. 81842/2022/LIB, rozhodl zamítnout návrh na změnu výše příspěvku na péči od února 2022 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 4 400 Kč měsíčně. V odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na provedené sociální šetření ze dne 20. 4. 2022, doloženou zdravotnickou dokumentaci ošetřujícího lékaře a další nálezy odborných lékařů. Vycházel z posudku okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 6. 2022, dle kterého žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládne samostatně v přijatelném standardu ani s běžnými facilitátory šest základních životních potřeb, a to mobilitu, orientaci, komunikaci, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Dle posudku v současné době nejsou naplněna zákonná kritéria pro navýšení příspěvku na péči, žalobce žije stále sám v bytě, terénní sociální služby pravidelně nedocházejí, péče zajištěna rodinou (matka, bratr).
6. Rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 9. 2022 bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení. Žalovaný konstatoval, že k odvolání byly doloženy nové lékařské zprávy, které byly poskytovatelem zdravotních služeb vydány před a po datu posouzení stupně závislosti lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, a ten tak nemohl zhodnotit, zda tyto skutečnosti mají vliv na výsledné posouzení stupně závislosti. Žalovaný přihlédl k těmto nově doloženým důkazům a uložil vypracovat nový posudek, v němž se posudkový lékař vypořádá se všemi námitkami a zohlední doložené lékařské zprávy.
7. Výsledky sociálního šetření ze dne 20. 4. 2022, zdravotnická dokumentace ošetřující lékařky MUDr. X ze dne 24. 5. 2022, zpráva z neurologické ambulance MUDr. X ze dne 10. 8. 2022, zpráva z Fakultní nemocnice Královské Vinohrady MUDr. X ze dne 5. 8. 2022 se staly podkladem pro vypracování posudku posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 10. 2022. Posudkový lékař dospěl k závěru, že v případě žalobce jde o osobu starší 18 let, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Za nezvládanou byla označena mobilita (není schopen chůze) orientace (schopnost rozeznávat zrakem omezena - obraz vidí až 4x), komunikace (artikulace s obtížemi, klade důraz na každé slovo, mluva provázena výraznou mimikou, napíše s obtížemi i krátký text), péče o zdraví (léky připravuje matka), osobní aktivity (značně omezena schopnost vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržovat denní režim, není schopen vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti) a péče o domácnost (schopnost nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti zvládá jen omezeně, manipulace s předměty denní potřeby obtížná, není schopen obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce).
8. Na základě posudku posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení bylo dne 21. 11. 2022 vydáno rozhodnutí úřadu práce, kterým bylo znovu rozhodnuto o zamítnutí návrhu na změnu výše příspěvku na péči od února 2022 a poskytování příspěvku na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně.

9. Proti prvostupňovému rozhodnutí úřadu práce se žalobce odvolal. Uvedl, že s rozhodnutím posudkového lékaře nesouhlasí, neboť na základě zjištěných skutečností mělo být zohledněno, že potřebuje pomoc nebo dohled rovněž při stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieně a výkonu fyziologické potřeby. Žalobce odkazoval na lékařskou zprávu z psychiatrie Mladá Boleslav MUDr. X ze dne 15. 8. 2019, dle níž je situace i pro propuštění žalobce z léčení neuspokojivá, pacient žije sám, ale je nutná dopomoc druhé osoby; jedná se o těžkou psychickou poruchu schizoafektivní, letitým průběhem došlo k deprivaci osobnosti a sociálnímu selhávání; je výrazně zhoršena soběstačnost, je nutná dopomoc druhé osoby i při základních úkonech. Dále žalobce citoval z lékařské zprávy z oftalmologické kliniky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady MUDr. X ze dne 24. 8. 2022, dle níž zraková porucha žalobce v současnosti výrazně omezuje soběstačnost pacienta. Zhoršení soběstačnosti konstatuje i lékařská práva ze dne 10. 8. 2022 z neurologické ambulance MUDr. X. Doporučena byla ošetrovatelská péče, s tím, že žalobce má výrazně omezenou schopnost sebeobsluhy, nutná dopomoc při běžných činnostech - příprava a přenášení jídla, hygiena, výrazně omezena mobilita.
10. V odvolacím řízení si žalovaný vyžádal posudek posudkové komise. Posudek byl vypracován bez přítomnosti žalobce, členem komise byl odborný lékař z oboru psychiatrie (jednání dne 14. 2. 2023) a následně i lékař z oboru neurologie (jednání dne 22. 2. 2023). V posudku jsou zohledněny aktuální lékařské zprávy doložené žalobcem, konkrétně zprávy z psychiatrické ambulance MUDr. X ze dne 15. 8. 2019 a 24. 1. 2023 a zpráva z neurologické ambulance MUDr. X ze dne 12. 9. 2022. Z posudku ze dne 22. 2. 2023 vyplývá, že v případě žalobce jde osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Posudková komise konstatovala, že prokázána tíže zdravotního postižení žalobce je ve shodě se skutečnostmi zjištěnými při sociálním šetření, tj. postižení fyzických schopností v odkázanosti na pohyb na invalidním vozíku, postižení duševních schopností s dopadem na sociální fungování a postižení zraku odůvodňují nutnou dopomoc odpovídající nadále středně těžké závislosti. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat pět základních životních potřeb, a to mobilitu, tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. V rozporu s posudkem lékaře prvoinstančního posudkového orgánu posudková komise neuznala základní životní potřeby orientace a komunikace. Konstatovala, že nebylo doloženo funkčně závažné postižení smyslových a duševních schopností, nebylo doloženo funkčně závažné postižení horních končetin, tj. nebyla doložena taková tíže postižení, která by odůvodňovala neschopnost se orientovat a komunikovat v přirozeném prostředí. Posuzovaný žije sám, pečující osoby docházejí, venku k přepravě používá elektrický vozík, tj. je účastníkem silničního provozu, musí tak splňovat duševní i zrakové předpoklady. Také postižení zraku neodpovídá po funkční stránce dopadu praktické či úplné slepoty ani stavu s uvedeným srovnatelným. Je plánován operační zákrok ke zlepšení zrakových funkcí. Posudková komise zdůraznila, že se nejedná o dezintegraci osobnosti, ale o deprivaci s možným podílem abúzu návykových látek. Byla uznána základní životní potřeba tělesná hygiena, neboť pro komorbidity postižení pohybového aparátu se sociální deprivací žalobce potřebuje dohled nad tělesnou hygienou. Pro tíži postižení fyzických schopností je jistě vhodná i dopomoc při vlastním provádění celkové tělesné hygieny. Podle posudkové komise neexistuje medicínský podklad, proč by žalobce nemohl zvládat činnosti v oblasti stravování. Žalobce měl zachovány dostatečné duševní schopnosti, zrakové schopnosti a byl schopen se samostatně po místnosti

přemístit, měl dostatečnou funkci horních končetin. Schopnost přenášení není součástí hodnocení této základní životní potřeby, hodnotí se schopnost si stravu vybrat, dát na talíř a přesunout či jinak dopravit na místo konzumace, lze akceptovat i konzumaci u kuchyňské linky, převážení na vozíku. Vaření, ohřívání stravy, složitější příprava stravy včetně krájení ani příprava teplých nápojů se v této základní životní potřebě nehodnotí. U oblékání a obouvání ve shodě se sociálním šetření nebyla objektivizována taková tíže postižení duševních, zrakových a fyzických schopností, která by odůvodňovala případně s vhodnými facilitátory nezvládat tuto základní životní potřebu v rozsahu daném posudkovými kritérii. Předpokládá se zároveň používání zdravotním obtížím přizpůsobeného oblečení a obuvi. Totéž platí o výkonu fyziologické potřeby.

11. Žalovaný následně plně převzal argumentaci a závěry posudkové komise a rozhodnutím ze dne 16. 3. 2023, č. j. MPSV-2023/62360-917, odvolání žalobce zamítl.
12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobce, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
13. K projednání žaloby nařídil soud k žádosti žalobce ústní jednání. Při něm žalobce setrval na svém stanovisku, navrhoval napadené rozhodnutí zrušit z důvodu vadného posouzení základních životních potřeb. Rovněž žalovaný setrval na skutečnostech uvedených v písemném vyjádření k žalobě s ohledem na to, že při jednání žalobce nic nového neuvedl. Žalobce zdůrazňoval především rozpor mezi posouzením provedeným posudkovým lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkem vypracovaným posudkovou komisí. Namítal, že pokud by bylo přihlédnuto k posudkovým závěrům jako celku, musel by být žalobce uznán závislým na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat sedm základních životních potřeb.
14. Žalobce požádal o zvýšení příspěvku na péči. Správní orgány po posouzení jeho zdravotního stavu tuto žádost zamítly. Nadále ho uznaly závislým na pomoci jiné osoby jen ve stupni II (středně těžká závislost). Žalobce nyní namítá, že správní orgány posoudily jeho zdravotní stav nesprávně. Krajský soud proto musel posoudit, zda jejich závěry stojí na náležitých podkladech.
15. Právní úpravu poskytování příspěvku na péči obsahuje zákon o sociálních službách a na něj navazující vyhláška č. 505/2006 Sb. („vyhláška“). Podle § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách platí, že nárok na příspěvek na péči má osoba uvedená v § 4 odst. 1 zákona o sociálních službách, která „z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8.“
16. Zákon rozlišuje čtyři stupně závislosti. Osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby v (a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní

životní potřeby; (b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb; (c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb; (d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách).

17. Jednotlivé stupně závislosti se určují podle toho, kolik tzv. základních životních potřeb člověk nezvládne bez pomoci. Těchto potřeb je celkem deset: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost (§ 9 odst. 1 zákona o sociálních službách). Jejich podrobnější vymezení pak příloha č. 1 k vyhlášce, které ke každé základní životní potřebě stanoví několik aktivit, které by zdravý člověk měl všechny zvládat.
18. Z § 2a vyhlášky vyplývá, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, které pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezuje příloha č. 1 k vyhlášce, pak není schopna základní životní potřebu zvládat celkově.
19. Posouzení stupně závislosti osoby vychází především z posouzení zdravotního stavu osoby. Posouzení zdravotního stavu je věcí odborně-medicínskou, k níž nemají soudy potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z vyjádření subjektů, které takové znalosti mají, tj. ze závěrů ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeby osoby, popř. z výsledku funkčních vyšetření a z výsledku vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek, jako svou podstatou rozhodující důkaz pro rozhodnutí ve věci, je proto třeba klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost (srov. např. rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 6 Ads 299/2014-25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018-17).
20. Nejvyšší správní soud ve vztahu k nakládání s posudkem v řízení dovodil, že „se jedná sice o tzv. *povinný důkaz*, nicméně nikoliv o *závazné stanovisko* či *závazný podklad rozhodnutí*. Posudek podléhá *hodnocení správního orgánu*, jeho *správnost není nikterak presumována*. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku *nepodléhají hodnocení správních orgánů*, neboť *k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti*, *nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení*, a tudíž i *správnost posudku z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti*.“ (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, a ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104).
21. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, musí tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013-32). Pokud si podklady posudku a samotný posudek odporují, přičemž posudková komise tyto rozpory neodstraní a přesvědčivě nevysvětlí, měl by si žalovaný od posudkové komise vyžádat doplnění posudku, které tyto rozpory vyjasní (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25).

22. Z posudku posudkové komise, která jej zpracovala v příslušném složení, za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie a neurologie, je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl posouzen komplexně, a to na základě dostatečné a aktuální zdravotnické dokumentace, s přihlédnutím k výsledkům sociálního šetření. To bylo v souladu s § 25 odst. 1 zákona o sociálních službách provedeno a výsledky byly zapracovány do posudku lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 10. 2022, který byl posudkové komisi k dispozici. Svoje subjektivní zdravotní potíže žalobce při sociálním šetření vylíčil.
23. Žalobce v žalobě neuvádí konkrétně, jaké tvrzené zdravotní potíže nebyly posudkovou komisí zaznamenány a hodnoceny v rámci posouzení zvládání jednotlivých základních životních potřeb. Žalobce se potřebných náležitostí posudku dovolává pouze v obecné rovině, aniž by specifikoval, jaké relevantní podklady nebyly podle něho v posudku zohledněny či s jakými odlišnými lékařskými závěry či pochybnostmi ohledně zdravotního stavu se měla posudková komise ještě vypořádat. Na žádné konkrétní nesrovnalosti a rozpory, které má na zřeteli citovaná judikatura, žalobce nepoukazuje.
24. Posudek nelze hodnotit jako neúplný jen proto, že posudková komise neprovedla vlastní vyšetření žalobce. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře uvádí, že *„přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí by mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu“* (viz rozsudek ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44). I v rozsudku ze dne 19. 5. 2016, č. j. 6 Ads 40/2016-20, Nejvyšší správní soud dovodil, že dle § 16a odst. 4 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb. jde o oprávnění, nikoli bezvýjimečnou povinnost posudkové komise vyzvat posuzovanou osobu k podrobení se odbornému vyšetření. Pokud tedy měla posudková komise dostatek podkladů pro provedení posouzení schopnosti zvládat jednotlivé aktivity, které jsou vymezeny pro definované základní životní potřeby, a současně žalobce předložil aktuální lékařské zprávy, zejména z oboru psychiatrie, neurologie a očního lékařství, nebylo pochybením, pokud posudková komise znovu odborné vyšetření žalobce neprovedla a vycházela z aktuálních lékařských nálezů, které nepochybně reflektovaly zdravotní stav žalobce v roce 2022. Posudková komise žalobci navíc sdělila, že je schopna posoudit jeho stav podle shromážděné zdravotnické dokumentace. O tom věděl žalobce předem a sám nenavrhoval osobní vyšetření komisí, ani neuvedl důvod, proč by jej komise měla vyšetřit.
25. Se závěry posudkové komise, že žalobce zvládá základní životní potřeby orientace, komunikace a stravování, žalobce v žalobě sice nesouhlasí, proti konkrétním závěrům lékařů, však žádnou protiargumentaci nestaví a posudkové závěry konkrétně nerozporuje. Soud považuje vysvětlení posudkové komise, proč na rozdíl od posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení uznala za zvládanou životní potřebu orientace a komunikace, za přesvědčivé. Závěry posudkové komise odpovídají skutečností zjištěným při sociálním šetření dne 20. 4. 2022. Žalobce žije sám, pečující osoby docházejí, venku k přepravě používá elektrický vozík, tj. je účastníkem silničního provozu. Z lékařských zpráv vyplývá, že se u žalobce nejedná o dezintegraci osobnosti, ale o deprivaci. Také postižení zraku neodpovídá po funkční stránce dopadu praktické či úplné slepoty ani stavu s uvedeným srovnatelným. Soud souhlasí, že nebyla doložena taková tíže postižení, která by odůvodňovala neschopnost se orientovat v přirozeném prostředí. Totéž platí i pro komunikaci. Při sociálním šetření bylo zjištěno, že žalobce komunikuje srozumitelně, i když artikuluje s obtížemi a používá výraznou mimiku. Slovní zásoba odpovídá věku,

sdělovanému rozumí, krátký text (podpis) napíše, i když s obtížemi. Číst zvládá, obsahu rozumí. Mobilní telefon na potřebné úrovni ovládá, zavolá, hovor přijme. Základní životní potřeba stravování pak byla hodnocena jako zvládaná jak lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, tak posudkovou komisí. V podrobnostech soud odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž se žalovaný k této základní životní potřebě podrobně vyjádřil na str. 14 a 15.

26. Žalovaný tedy měl k dispozici v souladu s § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách posudek posudkové komise o posouzení stupně závislosti žalobce, který byl jako rozhodující důkaz úplný, přesvědčivý a celistvý. A jak již vysvětlil, neprovedení vlastního vyšetření žalobce posudkovou komisí výpovědní hodnotu posudku nesnížilo.
27. Ve správním řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce byl osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (tj. středně těžká závislost) podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách, neboť z důvodu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat pět základních životních potřeb, nikoli sedm či osm základních životních potřeb, jak namítal. Žalovaný tedy rozhodoval na základě řádně zjištěného skutkového stavu a v souladu se zákonem odvolání žalobce zamítnul a potvrdil rozhodnutí příslušného úřadu práce o zamítnutí návrhu na změnu výše příspěvku na péči od února 2022.
28. Závěrem soud konstatuje, že nezpochybňuje náročnost péče o žalobce, avšak kritéria stanovená zákonem o sociálních službách a prováděcí vyhláškou žalobce v požadovaném vyšším stupni závislosti podle lékařských zpráv a posudku posudkové komise nesplňuje. Pokud žalobce zmiňuje negativní prognózu svého zdravotního stavu do budoucna, je v případě zhoršení zdravotního stavu jistě možné znovu o zvýšení příspěvku na péči požádat.
29. Na základě shora uvedených závěrů neshledal soud žalobu důvodnou a postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 2 s. ř. s. Neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaný na ni nemá i přes úspěch ve věci právo, jelikož se jednalo o věc sociální péče, ve které nelze správnímu orgánu přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. října 2023

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně